

Sygn. akt II CZ 18/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Szkoły /.../

w W.

przeciwko S. K. i A. S.

o wydanie nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 12 czerwca 2013 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Okręgowego w S.

z dnia 20 grudnia 2012 r.,

**przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w S. właściwemu do
rozpoznania zażalenia.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 28 marca 2012 r. wydanym na skutek apelacji pozwanych zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 3 października 2008 r. w ten sposób, że oddalił powództwo i zasądził od powódki – Szkoły/.../ na rzecz pozwanych, S. K. i A. S., solidarnie kwotę 3 617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za pierwszą i drugą instancję oraz kwotę 707 zł tytułem zwrotu opłaty od apelacji.

Powódka wniosła zażalenie do Sądu Najwyższego na rozstrzygnięcie o kosztach w części obejmującej kwotę 3 600 zł, domagając się zmiany postanowienia w tej części i zasądzenia na rzecz pozwanych kwoty 557 zł z tytułu kosztów procesu za obie instancje. Zarzuciła naruszenie § 10 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez jego niezastosowanie i naruszenie § 6 pkt 5 tego rozporządzenia przez błędne zastosowanie. Wskazała, że podstawę prawną ustalania wysokości wynagrodzenia pełnomocnika powinien stanowić § 10 pkt 2 rozporządzenia, zgodnie z którym stawka minimalna za prowadzenie sprawy o wydanie nieruchomości rolnej, co było przedmiotem sporu, wynosi 360 zł, zatem koszty z tego tytułu za obie instancje wynosiły 557 zł.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 3 października 2012 r., II CZ 111/12, uchylił zaskarżone postanowienie w części zasądzającej na rzecz pozwanych koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3 600 zł i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 20 grudnia 2012 r., wydanym po ponownym rozpoznaniu sprawy, nadał punktowi 2 wyroku tego Sądu z dnia 28 marca 2012 r. takie brzmienie, że zasądził od powódki na rzecz pozwanych kwotę 2 417 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego za pierwszą instancję (pkt I a), kwotę 1 067 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kwotę

707 zł tytułem zwrotu kosztów opłaty od apelacji (pkt I b), a ponadto zasądził od powódki na rzecz pozwanych kwotę 336 zł tytułem kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym (pkt II). W uzasadnieniu wskazał, że o wysokości kosztów zastępstwa w punkcie I a Sąd Okręgowy orzekł już prawomocnie, a o kosztach zamieszczonych w punkcie I b orzekł na podstawie § 10 pkt 2 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie, mając na względzie, że rozstrzygnięcie co do kwoty 707 zł stanowiącej opłatę od apelacji nie podlegało badaniu w niniejszym postępowaniu.

Powódka wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 20 grudnia 2012 r. w punkcie I a, zarzucając naruszenie § 10 pkt 2 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie, w punkcie I b, zarzucając naruszenie § 13 pkt 2 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz w punkcie II, zarzucając naruszenie art. 98 § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c., § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie przez jego błędne zastosowanie i § 123 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie I a przez zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych kwoty 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w punkcie I b przez zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych kwoty 887 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kwoty 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwoty 707 zł tytułem zwrotu opłaty od apelacji, oraz w punkcie trzecim przez zasądzenie od pozwanych na rzecz powódki kwoty 306 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem Najwyższym, w tym kwoty 36 zł tytułem wniesionej przez powódkę opłaty od zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 pkt 2, w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 10 marca 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 69, poz. 592), zażalenie do Sądu Najwyższego przysługiwało na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Ustawa z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektóre innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381) nadała nowe brzmienie art. 394¹ k.p.c., który obecnie nie przewiduje wniesienia do Sądu Najwyższego zażalenia na rozstrzygnięcie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu. Zgodnie z art. 9 ust. 6 ustawy z dnia 16 września 2011 r., art. 394¹ k.p.c. w brzmieniu nadanym tą ustawą stosuje się do zaskarżenia orzeczeń wydanych po dniu wejścia w życie ustawy. Ustawa z dnia 16 września 2011 r. weszła w życie dnia 3 maja 2012 r., a zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w S. zostało wydane dnia 20 grudnia 2012 r.

W tej sytuacji nie jest właściwy do rozpoznania zażalenia na to postanowienie Sąd Najwyższy, ale inny skład Sądu Okręgowego w S. (art. 394² § 1 k.p.c.), dlatego Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

